

Αραπιάς άτι

Στίχοι: **Διονύσιος Σολωμός**

Μουσική: **Γιάννης Μαρκόπουλος**

Εκτελέσεις:

κης Χαλκιάς

Έργα και λόγια, στοχασμοί, στέκομαι και κοιτάζω,
λούλουδα μύρια, πούλουδα, που κρύβουν το χορτάρι
κι άσπρα, γαλάζια, κόκκινα, καλούν χρυσό μελίσι.

Εκείθε με τους αδελφούς, εδώθε με τον Χάρο.

Μες τα χαράματα συχνά και μες τα μεσημέρια
και σαν θολώσουν τα νερά και τ' άστρα σαν πληθύνουν,
ξάφνου σκιρτούν ακρογιαλιές, τα πέλαγα κι οι βράχοι.

"Αραπιάς άτι, Γάλλου νους, βόλι Τουρκιάς, τόπ' Άγγλου!

Πέλαγο μέγα πολεμά, βαρεί το καλυβάκι.

Κι αλιά! Σε λίγο ξέσκεπα τα λίγα στήθια μένουν,
αθάνατη `σαι που ποτέ βροντή δεν ησυχάζεις;"

Στην πλώρη, που σκιρτά, γυρτός, τούτα `π' ο ξένος ναύτης.

Δειλιάζουν γύρου τα νησιά, παρακαλούν και κλαίνε

και με λιβάνια δέχεται και φώτα τον καημό τους

ο σταυροθόλωτος ναός και το φτωχό ξωκλήσι.

Το μίσος όμως έβγαλε και `κείνο τη φωνή του:

"Ψαρού, τ' αγκίστρι π' άφησες αλλού να ρίξεις άμε".

Μες τα χαράματα συχνά και μες τα μεσημέρια

κι όταν θολώσουν τα νερά κι όταν πληθύνουν τ' άστρα,
ξάφνου σκιρτούν οι ακρογιαλιές τα πέλαγα κι οι βράχοι.

Γέρος μακριά, π' απίθωσε στ' αγκίστρι τη ζωή του,

το πέταξε, τ' αστόχησε και περιτριγυρνώντας:

"Αραπιάς άτι, Γάλλου νους, βόλι Τουρκιάς, τόπ' Άγγλου!

Πέλαγο μέγα πολεμά, βαρεί το καλυβάκι".

Καταχώριση στο stixoi.info: KONSTANTINOS, 15-04-2005

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=8276